

"GLAS NARODA"

("VOICE OF THE PEOPLE")

Owned and Published by Slovene Publishing Company. (A Corporation)
Frank Sakser, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

:: 52nd YEAR ::

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.; ZA POL. LETA \$3.50; ZA ČETVRT. LETA \$2.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenemki sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: CHelsea 3-1242

Zasebna podjetja

Včetina naših sodržavljanov je docela prepričana, da je najbolje, ako tudi nadalje ostanejo vsa velika podjetja pri nas v zasebnih lasti, toda nekateri veliki podjetniki delujejo v tem pogledu tako, kakor da bi želeli, da se zasebna lastništva odpravi.

Na primer: nekako pred mesecem dni je ameriški ekonomist, profesor Irving Fisher, pisal listu "The New York Times" pismo, v katerem je uredništvo tega lista čestital, da se strinja z socialistom, kateri je v Združenjih državah baje neizogibljiv. Pri tem pa seveda ni naglašal ekonomične nesmiselnosti in napake, katere so pred 12 leti, oziroma v dobi let 1920–1932 napravili naši podjetniki, ko so na ta način pripravili pot, ki nas je vodila do druge svetovne vojne. Na to se Fisher ni oziral in vsega tega sploh ne omenja v svojem pismu.

Znano je namreč, da med nami ni niti enega državljanina, ki bi želel, da se zopet povrne doba Harding-Cooldige-Hooverjeve administracije, v kateri dobi je takoreč protišlo vse, kar je naše podjetništvo ustvarilo.

Tedaj je namreč naša vlada zahtevala, naj Nemčija plača vojno odškodnino v denarju, ne pa v blagu in izdelkih. Na ta način je prišlo do vničenja mednarode trgovine.

Tedaj so pri nas tudi povišali uvozno carino v tolki meri, da je slednja takoreč utonila v zlatu, katero je v tem pogledu brez vsake veljave—ako se za zlato ne more ničesar dobiti v zamjenjavo;

Tedaj so prodajali nevednim ljudem nemške bonde. Naše banke so tedaj kupovale te bonde "na kratko odgoved" in so tako dobile svoj denar pravočasno nazaj;

Tedaj se je naše podjetništvo pobratilo s fašisti in nacijami in je z njimi vzajemno delovalo še potem, ko se je že sedanja vojna pričela . . .

Tedaj je naše podjetništvo dajalo tudi državna posojila Benito Mussoliniju, dasiravno je bilo splošnosti znano, da so njegovi načrti in ideali sovražni naši republiki . . . itd., itd.

Posledica vsemu temu je bila kar največja depresija v naši zgodovini, toda naše podjetništvo ni hotelo pripoznati svojih zmot in popraviti svojih poslovnih načrtov bodočnosti, in je še nadalje podpiralo Mussolinija in Hitlerja; prodajalo je tudi vse, kar je imelo—agresivni Japonski ter tako pripoznavalo in poslovalo s svetovnimi karteli, kateri so skoraj vsi bili pod nacijsko kontrolo, dočim je pri nas pomajkovalo vojnih potrebščin. Osišče je tedaj dobivalo iz naše republike petrolej v tolki meri, kolikor ga je osišče potrebovalo v svoje vojne svrhe. S tem poslovanjem se je celo nadaljevalo še potem, ko se je pričela vojna med Združenjimi državami in nacijsko Nemčijo.

(Vse to je prav lahko dokazati in sicer na podlagi dnevnika, katerega je spisal poslanik Dodd.)

Se je li naše podjetništvo poboljšalo? Nikakor. Mnogi med temi podjetniki še sedaj zahtevajo, da se dovoli banki Švicarskega mesta Basel še v nadalje poslovati v mednarodnem pogledu, da se tako poravnajo mednarodni obračuni—in to je ona banka, katera ni nikdar koristila kakemu drugemu narodu, nego edinole nacijski Nemčiji. Nekateri podjetniki bi že sedaj radi pričeli nadaljevati svoje posle z mednarodnimi karteli in nazivajo sedanje vojno le kot navaden "dogodek" ali episodo. Ljudje v naši republiki sploh ne marajo za monopol, toda ako se že morajo odločiti v prid vladinih monopolov, se bodo brezvonomo odločili za vladine, ne pa za zasebne monopol.

Toraj: níkomur ni treba, da si želi povratka položaja, kakoršen je bil pri nas leta 1929; mednarodne pogodbe naj sklepajo le vlade razneterih držav, ne pa zasebni monopol. Ako pride do tega, potem državnega socialistizma ne bo treba . . .

NE POZABITE PRVE NEDELJE V FEBRUARJU

Zakaj je potrebno, da ne pozremo prve nedelje v februarju? Potrebno je iz več kot enega vzroka. Prvič, vemo, koliko dela je vzelio in koliko besed je bilo treba v zadnjem letu, da smo spravili skupaj toliko kot smo. Vsak izmed nas se zaveda, da smo večinoma delave, ki je vsak zapolen s svojim delom skozi dan. Eden na en in drugi zoper na drugi način. Eden z rokami, drugi z glavo — vsak pa dela nekaj, v katerikoli kategoriji, za svoj vsakdanji kruh.

Moči ni veliko, zato se moramo opirati na dobro voljo vsak, da kolikor mogoče pomagamo. Mti imamo, če ne vse, pa domalega vse naslove od Slovencev. Ker je potreba takata, bomo moralni potrkatki na vsaka vrata — če smo sprejeti prijazno ali pa če nas zmejo na cesto... Narod, iz katerega izhajamo, ima tudi težave, toda kljub temu gre naprej; mi mu moramo pomagati! Časi so priljeno dobril kar se tiče zasluga — in ne bo nam težko pogrešiti nekaj še nosili na sebi pečat največ-srbnosti v visoki londonski

dolarjev, da jim pomagamo. Ako pa bi, vsled te pomoči, morali pričeti stradati, je pa že vseeno — en teden prej ali pa teden pozneje! Toda mislim, da tako hudo še ni nikjer v New Yorku. Pisati o revščini tam bi bilo le tratenje časa in papirja, ker kdor dosedaj ni spoznal izbral iz vsega kar se piše in govoriti, da tam vlaada taka beda, da se nam tu sanjati ne more — takega nikdar nobeden ne bo prepričal! . . .

V namenu, da se odpomore kar najhitreje in najbolj učinkovito, vas vabimo in prosim, da se udeležite in pridev v "dom" prvo nedeljo v februarju. Pridite vsi, ki morete; tisti, ki ne morete, pa oddajte darove svojim prijateljem, da oddajo za vas. S tem bo namreč olajšano in onim tam pomagano. V domu prvo nedeljo v februarju bo dana prilika vsakemu, da labko govoriti — hvali ali kritizira... Vsaki bo lahko dobil besedo in vsak bo imel priložnost, da se izraziti, kakor mu je po volji.

Klicana bodo imena iz seznama in oddane bodo karte za nadaljnje darove; tudi tisti, ki še niso nič darovali. Čitalci ste imena darovali. Ignac Musich.

SPLETKE OKROG PRESTOLA KRALJA PETRA II.

Za ONA napisal E. Yapou

Mnogo je bilo ljudi v parkih jega vojaškega poraza v vsej in avenijah Beograda dne 27. marca 1941, v tistih ranih junijih urah, ko so razburjene in navdušene množice pozdravljale svojega novega kralja in nosile s seboj ogromne slike mladega vladarja Petra II, kralja Jugoslavije. Mnogo jih je bilo, a nobeden med njimi ne bi bil mogel misliti, da bo do 4 leta pozneje ravno te množice na istem kraju zahtevale, da se ne sme več vrniti nazaj. Takrat mu je bil narod poveril v težkih in temnih urah pred Hitlerjevim napadom vodstvo ljudske vstaje.

Po mnogih letih bodo morada zgodovinarji mogli razjasniti vse spletke in mreže, v katerih so emigranti okoli njega zamotali mladega vladarja in ga končno priveli v sedanji položaj. Danes je položaj v njegovih domovinah tak, da je najbrž zaigran ne le njegov prestol, temveč tudi vsaka možnost njegovega povratka k zasebnemu. Podrobno vse to danes še ni znano, toda nekaj podatkov je v zadnjem času vendar že prišlo na dan.

Intrige okrog kralja so se začele že na onem malem letašči v Črni gori, kjer so vse čakali na letala, ki naj bi jih odvedla na varno. Spletke so se nadaljevale v severni Afriki in se razrasle pozneje v elegantnih hotelih v Londonu in aristokratičnih gradinah angleškega plemstva. Navidezno so ti jugoslovanski krogi vedno hvalili narodno gibanje odporu v svoji domovini, toda v pogledu konstruktivne politike niso mogli nikdar zediniti. Sloj jim je le za to, kdo bo imel največ vpliva na kralja in najlepše mesto pri koritu... .

Kralj sam je okleval in omahoval, podpiral zdaj to zdaj ono frakcijo. Doma pa je med tem maršal Tito gradil svojo organizacijo za narodno kraljevski emigranti niso imeli nobenega pojma. Njihova skupina je bila tako velika, da so deloma celo tajili obstoj tega pokreta.

Londonski opazovalci so kmalu spreviedeli, da je kralju polpoploma nemogoče, uteči tem intrigam okoli svoje osebe. Dvor je bil in ostal edino upanje teh generalov, ki so bili brez armade, ki so vrhu tega kar se tiče zasluga — in ne bo nam težko pogrešiti nekaj še nosili na sebi pečat največ-srbnosti v visoki londonski

držbi. Bila je odločena, da mora priti čim preje do te poroke.

Pomagal ji je pri tem poslujen velik prijatelj, Vladeta Miletič, bivši jugoslovanski minister za notranje zadeve in že pre načelnik policije v Beogradu. Te spletke so bile takoj ogorčene, da se je nekoč celo razširila v Londonu govorica, da je kralj Peter zaprt, konfirman, najbrž od kraljice Marije. Ko je bila praznovana poroka preteklega marea, v navzočnosti angleškega, grškega in norveškega kralja in nizozemske kraljice, je bilo kralje Mariji "nemogoče" prisostvovati.

Po poročku se je kralj Peter nastanil na svojem imetu v Surroy. Kmalu nato je v Jugoslaviji zmagal osvobodilni pokret. Titova moč v Jugoslaviji je naraščala in njegova slava se je širila po vsem svetu. Njegovo prijateljstvo s Churchillom je postalno trdno tako trdno, da se je začelo postavljati vprašanje, kdo bo razpolagal z denarjem jugoslovanske vlade. Tu ni šlo le za kraljevo plačo \$50,000 na mesec, temveč tudi za osebno posest kralja Petra v Jugoslaviji in izven nje, za mnoge investicije v živelnjiskih in drugih podjetjih, pred vsem rudnikih. Toda je bil obdan od te klike.

Toda poleg te najhujšje težave je bilo tudi še drugih temnih točk v življenju mladega vladarja. Ko je došpel kralj Peter v London, mu je kralj George VI nasvetoval, kot mlademu sorodniku, ki še ni bil odrastel šoli, naj posveti svoj čas in vse svoje sile svoji vzgoji kot bodoči kralj dežele, katero je treba še osvoboditi. Kralj George je izbral najboljšo vzgojno možnost v Cambridge, kjer je Peter resno delal v šoli — toda je tako kratko dobo. Politiki, diplomati in generali iz njegove okolice so ga zasledovali, prodriči v čitalnico univerze in včasih celo v njegovo spalnico, da ga pridobe za svoje posebne politične cilje ozkoršnega egoizma. Vedno znova so ga odvrnilni od Solanja, in ko je eden njegovih profesorjev Harold Laski, opomnil kralja da je bolje, da se popolnoma posveti knjigam ali pa šolo sploh zapusti, se je Peter odločil šole zapustiti.

Ni nemogoče, da je bil vzrok njegovega sklepa dejstvo, da je bila v Cambridge tudi princezinja Aleksandra grške.

s katero se je nameraval poročiti. To je bila vsemu političnemu krougu v Londonu dobrodošla vest, ker jim je nudila novih prilik za intrige in spletke. Obenem pa je te krogje še bolj odtujila od realnosti in pravemu razvoju v Jugoslaviji in vrhnu tega še izgubila njihovih plač. Politikom v visokim uradnikom pa je bilo jasno, da bodo izginile njihove stare politične stranke, o katerih so mislili, da jih za stopajo v inozemstvu.

Takrat sta se obe kraljice poskušala prepričati kralja,

da ne sme prelomiti s Titom in se postaviti proti temu, kar je Peter zaupal Churchillu, da mu bo pomagal nazaj, toda po-

RAZGLEĐNIK

S U O M I

Suomi, oziroma Fince — kar jih nazivajo narodi zapanjene Evrope, so se naselili v raznih naših državah, tako v državah Nove Anglije, zlasti v državi Massachusetts, kjer je njihova naivečja naselbina v mestu Peabody in okolici. — Tamkaj žive Suomi dokaj posamezni ruski priseljenci. Tekom vojne med Rusijo in Suomom, ni prišlo nikdar med priseljenici običajno imenovanih narodnosti do kakega narodnega nesoglasja, kajti lindje obeh narodnosti delajo v skupnosti in so vedno prijatelji.

Pri nas, v Združenih državah imajo sicer tudi Suomi raznolike medseboinne stranke, toda v vsakem oziru so ti priseljenici ostali zvesti svojim demokratičnim načelom. Naičev Suomov živi v državah Michigan in Minnesota, dasiravno jih je mnogo tudi v državah New York, Massachusetts in Washington.

Prvi priseljenci iz Suome so prišli v Združenje države leta 1638 in so izkrali v pristanišču Chester, v državi Pennsylvania, toda večina jih je prišla semkaj šele tekom desetletja, ki se je pričelo z letom 1904. Prva generacija suomskih priseljencev se je bivala večinoma z ribarstvom, lesarstvom, poljedelstvom in živinorejo. Le izredno malo se jih je posvetilo trgovini, kajti trgovinstvo so smatrali za "delo, ki ni delo". Sedanja generacija je seveda drugačega mnenja.

Početkom jih starci priseljenci in kasnejše generacije slednjih, niso baš vzljubili. Tako se je pripeljalo v mestec Esko, Minn., da se je nek starci ameriški naselnik pritožil radi svojih novih sosedov iz Suome in javnosti naznanih, da so ti ljudje pogani, in je tem povodom tudi priseljel, da jih je videl, kako so zaviti v bele rjune molili svojim bogovom v malih državnicah, katerate so zgradili poleg svojih stanovanjskih hiš. Te državnice so imenovali v svoj pritožbi "suomska svetinja". Toda kasneje se je dokazalo, da ta "svetinja" niso nič drugega, nego "sauna", oziroma parne kopelji, kakoršne so v Suomi tudi v Rusiji povsodi običajne. Povsem naravno je to, da se tam živijo tudi običajno.

V domačem pomenku pred kamionom, v Downing Street št. 10, sta Churchill in Eden izmirili in začeli kovati načrte, kako spraviti kralja nazaj v Jugoslavijo. Verjetno je, da Peter zaupal Churchillu, da mu bo pomagal nazaj, toda po-

Najboljša Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORA ORGANIZACIJA V AMERIKI. Posluje že 51. leto Članstvo 39,150

Promoženje \$5,500,000.00

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 128.43%

Če hočete dobre sobi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, posamezni in nadolževalni podprtvi organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema možke in ženske od 16. do 65. leta: stroke pa tako po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate ostanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in sicer: Če so nisi član ali članica te možljive in bogate katoliške podprtne organizacije, potruditi se in pristopi takoj.

Za počasnila e zavarovalnini in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnike krajinskih društev.

Kratka Zgodba

Jetnik v Kavkazu. Spisal Lev Tolstoj

(Nadaljevanje.)

Ta odgovor je starec jezil; sikal je, godrnjal, kazal svoja kriveva in žugal Žilinu s pestmi.

Sicer Žilin ni razumel vsega, a jasno mu je bilo, da je starec ukazal usmrtili Rusa.

Poizvedoval je pri Abdulu: "Kdo je ta stari mož?"

Nato je odgovoril Abdul:

"Imeniten mož! Kakšen mož! Veliko Rusov je usmrtil. In bogat je bil. Imel je troje žen in osem sinov. Vsi so živelci skupaj. Tu so prišli Rusi, razdelili aul in mu ubili sedem sinov. En sin se je udal Rusom. Starec je šel k Rusom in se izročil sam. Tri meseca je živel pri njih, našel sina, ga usmrtil in zbežal. Od tistega časa ni šel več na vojno, romal je v Meko in molil. Zato ima turban. Kdor je bil v Meki, se imenuje hadži in nosi turban. On ne ljubi svojih bratov; te usmrtili, je velej; jaz pa te ne morem usmrtili — plačal sem zate denarja; tudi te imam rad, Ivan; jaz bi te niti ne puštil odtod, da nisem dal svoje besede." Smejal se je in lomil po ruci: "Ti, Ivan, dober; Abdul dober."

Zopet je minul mesec. Po dnevi je hodil Žilin okoli povasi ali pa so opravljale njeve spretne roke vsakovrstna drobna dela. Kadarski pa je prišla noč in je bilo v anlu vse mirno, je kopal v svojem zaporu. Težko je bilo prodreti skoz kamene; pridno je delal s pilo in izkopal pod steno luknjo, ravno toliko da bi lahko zlezel skozi. Samo da si preje dobro ogledam kraj, si je mi-

sli, da ne zgrevšim smeri.

"Ne hodi! Gospod ni dovolil! Takoj pokličem ljudi."

Žilin ga je znal pregoritati.

"Saj ne grem daleč," je rekel, "samo tiale na goro. Pojdil z menoj. V plohu ti ne učem nikamor. Pojdil. Jutri ti naredim lok in puščice."

Fant ga je spremil na goro. S plohom na nogah hoditi, je bil za Žilino zelo težko; s težavo se je vlekel. Ko je došpel na vrh, se je useidel in se oziral na vse strani. Protijugu se je svet znižaval, tam se je pasla čreda konj in v dolini je ležal aul. Druga gora je strmo kipela kvišku; zanjo, segajoč ji čez glavo, je gledala še ena gora. Gozd se je temnil po soteskah. Gore in gore — više se dvigajo — in sneg zgoraj lesketa kakor sladkor. In više nego vse te bele gore kipi siva kopja mogočno v nebo. Ravno take gore — na vzhodu, na zahodu. Megle se vale po soteskah, v katerih leže posamične auli. To vse je tatarska zemlja.

Žilin je gledal na rusko stran: pod njim, daleč proč, rečica, vas, vrtovi okrog in o-krog; ob recici, enako majhnim punčekam, čepe ženske in izpirajo. Zadaj stoji nizka gora, ki je stopničasto presega dvoje z gozdom poraslih vrhov; med gorami plava moten blesk kakor daljen dim. Žilin se je spominjal, kie je solnce, ko je živel v trdnjavici, vzhajalo in kje je zahajalo. Tam in dolini, premišljeval, mora biti naša trdnjava — tjakai, med te dve gori, mora bežati.

Vsi so se zbrali k pogrebu. Tudi Žilin je stopil iz svojega zaborja. Zavili so mrlja v rjavo. Brez krste so ga nesli pod platane za vasio in ga položili na travo. Mula je prišel. Starci so stopili vklip, si ovili kučne z rutami, se sezuli in počenili k mrlji.

Spredaj Mula, za njim v dveh vrstah po trije starci.

Povešene glave so mokali dolgo. Slednjič je Mula dvignil glavo in zaklical: "Alah!"

Dvignili so glave, jih zopet posvetili in sedeli tako dolgo, mokče, nepremično . . . Zopet dvigne Mula glavo: "Alah! Alah!" odmeva. Zopet molk-mrtvec na travi in živi se ne ganejo. Samo veter je slišati, kako šumi v perju platan.

Zdaj jebral Mula molitve; vsi so vstali in nesli na rokati mrlje k jami; kakor kakalet se je vlekla pod zemljo.

Prijeli so mrlja za roke in noge, ga vpognili, ga sprustili sedečega v grob in mu položili roki na život, kakor mora biti.

Nogajec je prinesel zelenega

bicavra. Napolnili so z njim jamo, potem so jo brž zasuli; pomandrali so prst do gladkega in pokonev posadili k vzglavlju kamen. Zopet so čepeli ob grobu in mokali dolgo.

"Alah! Alah! Alah!" so vzdihnili in vstali.

Rdečebradec je razdelil denarja med starce, nato je vzel bič, se udaril z njim trikrat po čelu in šel domov.

Naslednjega jutra je videl Žilin, kako je peljal rdeči kobilo iz vase; troje Tatarjev mu je sledilo. Rdeči je vrgel sukno s sebe in zavihal rokave. Kake korenjaške roke! Poteagnil je bodalo in ga nabrusil ob kammu. Tatarji so potisnili kobilo glavo navzgor, rdeči je pristopil, ji prerezal grlo, jo vrgel na tla in jo cel devati iz kože, trgajoč s svojimi živalimi pestmi. Prišle so ženske in deklice in so oprale čreva. Potem so razkosali kobilo in odnesli vse v kočo rdečega. Tam se je zbrala vsa vas, da obhaja pogrebščino.

Mrtvemu na čast so jedli skoz tri dni kobilje meso in pilibuzo. Vsi Tatarji so bili v anlu. Četrtri dan okoli opoldne pa so se zopet odprialjali nekam; pripeljali so konje iz hlevov, osedlali in odijahali: kakih deset mož, rdečebradec med njimi. Samo Abdul je ostal doma. Noči so bile zdaj čisto temne . . .

"Nooj morava pobegniti," je zaupal Žilin svojemu tovarišu.

Kostilin se je bal.

"Kako napravila to? Saj ne poznavata pota."

"Jaz poznam pot."

"V eni noči se ne moreva spraviti na varno."

Nadaljevanje prihodnjič.

JOŽE SREBRNIČ

Septembarska številka "Dolmen" prinaša tole vest:

Dne 11. julija je v Soči utonil Jože Srebrnič, član Pokrajinskega odbora za Slovensko Primorje.

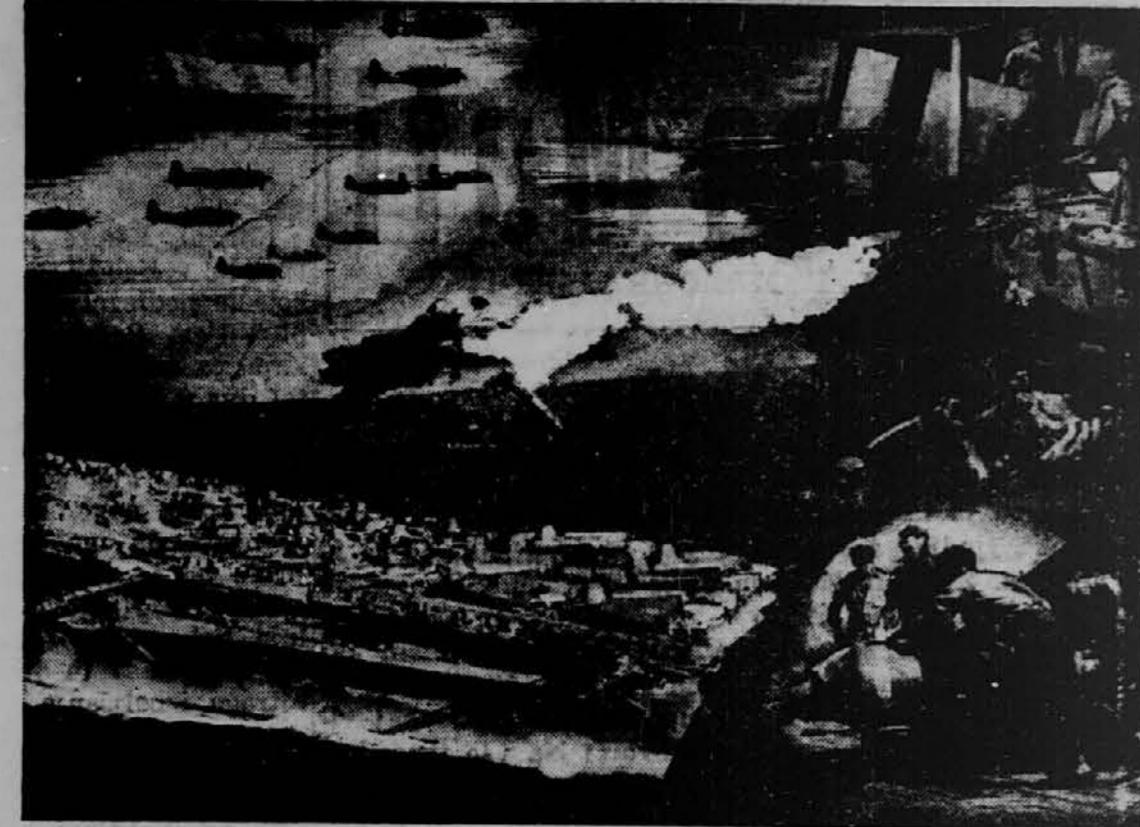
Vse njegovo življenje je bilo polno neprestanih bojev. Stal je v prvih vrstah primorskega, zlasti goričkega političnega življenja. Pred prvo krat italijansko ozemlje. Nekaj svetovno vojno je skupaj s ur sva dobro prikrita nestropno. Henrikom Tumom organiziral goriško socialdemokracijo, po vojni in livornskem kongresu pa je postal predstavnik Komunistične stranke za vso Primorsko. L. 1924 je bil izvoljen na Goričkem za komunističnega poslance v rimski parlament. Nato je sedamnajst let in pol preživel po ječah, konfinacijah in pod policijskim nadzorstvom. V sedanji osvobodilni borbi ima Jože Srebrnič neprečenljive zasluge, da se je Primorska tako enotno dvignila z ostalimi pokrajinskimi Slovenije v krvavi narodno osvobodilni borbi proti uničevalcem slovenskega naroda.

Za Jožetom Srebrničem žaluje ves slovenski narod. Ne besedam, temveč s še bolj pozitivno delom za tiste ideale, ki so mu bili najvrednejši kažipot v pregnanstvu, bomo izpolnili globoko vrez v naših vrstah. Ostal nam bo v večnem spomenu — zgled borcev, ki jih je sivih las skozi vsa pregašnjava ter osebno in narodovo trpljenje, ohranil neomajno vero v zmago in bil vedno pravljena na žrtve.

Kruta vest o smrti rojaka Jožeta Srebrniča je njegove številne prijatelje in rojake zadevala v samo globino srca, čeprav živimo v časih, ko ima človeško življenje tako majno vrednost. Mesec septembra 1939 je v osvobodilni borbi padli prijatelj Danilo telefonično poglavil ali kam v Srbijo, kjer bi klical na najniji sestanek. Vibil bolj na varnem. Stalno nam mali "zarotniški sobici" mi je dejal, da prihaja čez mejo. Jože Srebrnič v družbi dveh naših fantov, od katerih je bil

Zvezdro smrtni. V skriti sobici tam na Žabješku mi je večkrat zelo energično zatrjeval, da se bo javil policiji, ker da mu ilegalnost že preseda. Dejal mi je nekoč: "Saj mi bodo pustili, da pišem, z drugim jih ne bom namlegoval". Kako malo je Jože poznal ljubljansko policijo in njenega upravnika. Hoteli smo ga s silo odpeljati v Beograd ali kam v Srbijo, kjer bi klical na najniji sestanek. Vibil bolj na varnem. Stalno nam je namečre pretil, da se bo javil policiji. In nekega dne je Jože Srebrnič v družbi dveh naših fantov, od katerih je bil

PRETRESLJIVA SLIKA O BOJU NA PACIFIKU

"The Fighting Lady" je technicolor film, ki pokaze resnične dogodke iz našega boja v Pacifik. Slika je bila vzeta na pozorišču in Robert Taylor, USNR, pretresljivo pripoveduje povest o matični ladji za aeroplane. — Film je sedaj v Victoria gledališču v New Yorku.

BURGESS MEREDITH

ki je prvič nastopil v civilni vlogi na Cresta Blanca Uri. — Cresta Blanca program "This Is My Best", se predstavlja v torkah zvečer na WABC-CBS postaji od 9.30 do 10. uri.

"Radost za iskušnjo" . . . "Veselje za gledanje" . . . "Prvovrstna filmska zamisljnost"

JUDY GARLAND in MARGARET O'BRIEN

"MEET ME IN ST. LOUIS"

TECHNICOLOR VESEL FILM

Postavitev "THE TROLLEY SONG"

LIJUDSKIE ČINE — NEITRERIJE PREDSTAVE

ASTOR Broadway in 45th St. New York

KUPITE EN "EXTRA" BOND DANESI

ZADNJI TE DENI
ČASOPIS JE V JAVNOST PODZRAVLJA!
"TOPLO VERJETNO . . . SKRAJNO VZNEMIRLJIVO . . . PRESUNJIVO . . . PRIVLAČNO . . . NIKAR NE ZAMUDITE!"
MOSS MART - O V

"WINGED VICTORY"

DNEČJE PETJE IN BURNI SMEHI

Poleg tega OSOBNA GALA ODEŠKA PREDSTAVA V Kateri postopejo NICHOLAS BRODS, JACK DURANT in mnogo drugih velikih prizencev.

SEDAJ SE IGRAL ROXY 7th Ave. in 50th St.

Oglejte si ta brillantni novi film . . . veliko srce preplavlja platio s svojo bleščajočo zvezdoto v junastvom! Povest neprimerne pustolovske . . . slavna povest nepravilivega moža! Videli boste popolnoma novo in nedoumljivo iskušnjo v gledališču premakajočih slik!

A. J. CRONIN-OV

"THE KEYS OF THE KINGDOM"

S SJAJNIM ZBOROM ZVEZDNIKOV — SEDAJ V

RIVOLI Broadway in 49th St. New York City

SVOBODA SE BLIŽA —

NAROD POTREBUJE POMOČI!

Krvolčni Nemec je našim bratom in sestram v starem kraju odnesel vse, tako da nima ničesar, s čimer bi po osvobojenju mogel pričeti novo življenje.

Golič rok je in kliče: "POMAGAJTE!"

Zbirajmo obleko, orodje in vse, kar je najpotrebnejše,

ga pri vsaki hiši, da jim bomo poslali.

V RIDGEWOODU, L. I., je skladišče na

WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH DESCENT (Bundles for Yugoslavia) na:

665 Seneca Avenue, vogal Gates Avenue.

V NEW YORKU pa:

WAR RELIEF FUND OF AMERICANS OF SOUTH SLAVIC DESCENT

161 PERRY STREET, NEW YORK, N. Y.

Zberite, kar morete pogrešiti in prinesite ali pošljite na gori označena naslova!

Pisana Mati

Spisal: J. F. MALOGRAJSKI

Dopisi

RAZNO IZ PENNSYLVANIE

Ranam, katere je dobil na bo. Skoro vsak dan nekoliko bojiščen v Belgiji, je po tednu sneži in cesto so pokrite z debočin podlegel nekej v Evro. Velo ledeno ploščo. Po kolesi Viljem Redek iz Imperial, nekaj je ta plošča razjedena, Započela ženo, mater, štiri bračne dve v armadi) in tri sestre, ne voditi avtomobil; je mnogo nezgod in tudi mašinerija trpi, tako da bo marsikateri prepotreben avtomobil pregodaj radi bolne noge. Bil je v nevarnosti, da mu jo odrežejo. Vzelo bo še nekaj časa; muči ga bolezen. Njegovo sreča ne deluje, kakor bi moral. Oba sta iz Imperiala, in jima želimo hitrega izboljšanja.

(52)

Mlakarica se je vzbudila drugo jutro po nemirnih sanjih. Zaspala je bila napisled, a oni glas v prsih se ji je oglašal tudi v spanju. Med drugim se ji je sanjalo, da so primesli njen lastno hčer mrtvo v hišo. Jokala je in vila obupno roke, ljudje pa so se ji rogali in jo dolžili, da jo je sama umorila. Z divjim krikom skoči iz postelje. Sreči ji je bilo kakor raznesarjeno. A ko se ozre naokoli in zagleda v postelji svojo Tonico, se oddahne. Zdaj šele se domisl, kaj se je godilo ponocni in kaj je storila z Anico. Ztresne se in kriji izgine iz obraza. Če bi bil morda vendar kdo kaj videl? Kaj naj poreče, kako naj se izgovori? Na vse tisto, kar si je bila ponocni v svojo obrambo izmisnila, je bila popolnoma pozabila. In kje . . . kje je zdaj dekletce? Saj so jo morali vendar že dobiti! Ali ni še nihče vstal? . . . Kako to, da je še vse tako mirno, tako tiho, kakor bi se ne bilo nizgodilo?

Zašumelo ji je po glavi in zazdele se ji, kakor bi bil nastal velik hrup zunaj.

"Morda so jo zdaj prinesli!" pomisli. "Pa kako to, da me ne pride nihče klicat? . . . Kam so šli z njo? Ali jo imajo v veži, ali so jo pa nesli v hišo? . . . No, stari bo gotovo precej mene obolžil! Pa jaz ne vem nič, jaz ne vem nič!"

Obleče se maglo in strahoma odpre spalnična vrata. Ko vidi, da je v veži vse mirno, se začudi. "Tedaj so že v hiši!" Postoji in vleče na uho, a tudi od tam ni bilo nikakega glasu.

Da bi se prepričala, stopi preko veže ter pogleda v sobo, kjer je ležal njen nast. Nobenega tujega človeka ni bilo notri in Anična postelja je bila prazna. Mlakarico sreča se je napomnilo hipoma s pogumom.

"Ha, morda je šla pa vstran od tu in je zablodila kam?"

Lepše bi se za Mlakarico ne bilo moglo narediti. Če bi dovolili deklico kje daleč proč, dobili zunaj vasi kje, bi nje ne mogel nihče dolžiti. Izgovor bi bil potem lahek! Da bi se še bolj pomirila ter odvrnila od sebe vsak sum, vpraša deklo, ki se je bila ravnokar vrnila iz hleva:

"Kje pa si dekleta pustila? . . . Ali niste hedili sinoci skupod polnočnice?"

Dekla pogleda malec debelo in odgovori:

"Ne! V cerkvi sva se izgnibili ena od druge in potem je nisem videla več. Mislim sem, da je dobila koga znanega in da se je ž ujim vrnila. Ko sem bila doma, sem pa že pozabilo manjo."

"I takaj je pa jemlješ s seboj, če ne maraš paziti najo!" se začne Mlakarica hudovali navidezno. Delala se je, kakor bi je ne skrbelo malo za dekleta. "Če se ji je kaj prijetilo, boš ti kriva in nobeden drugi!"

Dekla je stala z odprtimi ustmi in ni vedela, kaj bi dejala. Prestrašila se je hudo. Ali tedaj se oglasi nekdo na hišnem pragu:

"Kdo praviš, da bo kriv? . . . Ali ta-le? . . . Dobro bi bilo zato tako! Ali ne boš! Kriva si ti, pa ne ta. Sicer se ni nič hudega zgodilo, ali toliko pa le, da boš ti malo sedela in se postila. Zdaj te imamo, vidiš, enkrat tako v pasti, da se nam ne izmužneš! Ti preklicano Adamovo rebro ti! . . . Boš ti pehala v taki zimi in pa še ponoči dekleta na sneg! . . . Menda je še kaj pravice na svetu! In če jo je, ne bo ravno dobro zate!"

Jernej vso noč ni mogel spati in zdaj ga je staro soprosto do Mlakarice prigralo pred njeni hišo. Hotel jo je zvezit malo. In ta svoj namen je dosegel takoj v polni meri. Ko je Mlakarica dognala, da se njena nakana ni posrečila, da se njeni pastorki ni nič hudega zgodilo, pa da Jernej celo ve, kaj je storila, se je razsredila.

Začela je kričati in preklinjati, ne zmenivši se za to, da je bil svet dan. Vmes pa je obsipala Jerneja s priimki, kakršnih še ni čul v svojem življenju. Ali nič si ni storil iz tega. Zadovoljen je bil, ko je viden, da se Mlakarica togoti. Kaj drugega danes niti hotel ni.

Mlakarica je zahtevala, da se Anica takoj vrne in je pretila, da pojde tožit, ako Koren ne pošlje precej dekleta domov, toda Jernej ji je odgovoril:

"Tisti, ki pojde tožit, bo kdo drugi! Le počakaj, da mi nejo prazniki. Po Sv. treh kraljih bomo govorili!"

Jernej bi se ne bil še umaknil, če bi ga ne bil Koren poklical. Posvaril ga je, da naj se ne prepira na takov velik praznik. Ubogal je in šel domov. Hudoval pa se je še vedno na Mlakarico. Odpustiti ji ni mogel, da ga je opazila tisti-krat s polenom preko pleč.

"O, da bi te triintrideset mernikov zelenih . . ." je začel, ko je bil doma.

"Ali danes bodo za izprenembo pa trojke pele!" se oglasil Mica, kajti tudi ona se je bila preselila h Korenovim.

"Trojke, sedmice in devetice!" se odreeč Jernej.

"Pa takov praznik je!"

"Kaj sem mari kaj hudega rekel?"

"Hotel si reči in to je zadost!"

"Nič nisem hotel! Človek ima včasih samo tako-le kako besedo na jeziku . . . Izgovori jo, ne da bi vedel kdaj in ne da bi mislil kaj slabega! Saj menda sem še toliko kristjana, da danes ne bom preklinjal!"

Mica pa ga je le še dalje svarila:

"Saj ni samo kletev greh. Boš viden kaj bo, ko bo treba ed vsake nepotrebne besede dajati račum! Če se ne poboljšaš skoro, bodo tvoje grehe merili na mernike, namesto da bi jih tehtali, ker jih bo preveč, da bi šli na tehnicco."

(Dalje prihodnjih.)

RAZNO IZ PENNSYLVANIE

Ranam, katere je dobil na bo. Skoro vsak dan nekoliko bojiščen v Belgiji, je po tednu sneži in cesto so pokrite z debočin podlegel nekej v Evro. Velo ledeno ploščo. Po kolesi Viljem Redek iz Imperial, nekaj je ta plošča razjedena, Započela ženo, mater, štiri bračne dve v armadi) in tri sestre, ne voditi avtomobil; je mnogo nezgod in tudi mašinerija trpi, tako da bo marsikateri prepotreben avtomobil pregodaj radi bolne noge. Bil je v nevarnosti, da mu jo odrežejo. Vzelo bo še nekaj časa; muči ga bolezen. Njegovo sreča ne deluje, kakor bi moral. Oba sta iz Imperiala, in jima želimo hitrega izboljšanja.

Louis Auguštin je prišel iz bojnišnice, kjer se je nahajal radi bolne noge. Bil je v nevarnosti, da mu jo odrežejo. Vzelo bo še nekaj časa; muči ga bolezen. Njegovo sreča ne deluje, kakor bi moral. Oba sta iz Imperiala, in jima želimo hitrega izboljšanja.

Zadnji čas se sebičneži zelo ujedajo, češ, da ženske nosijo njih hlače, pijejo njih rakijo, ter pušijo njih cigarete! . . . Jaz se nimam kaj pritoževati v tem oziru. Hlače moramo pač nositi kakor in kakršne drugi hočejo; žganega pa itak več mnogo ne prenesem. Ko sem pred kratkim pobiral načrtno za list, sem dobil pri Lebanevih dva paketi japonskih cigaret. Ker sem za nedoločen čas opustil kajenje, upam, da mi bodo one cigarete zadostovale dokler se položaj v tem oziru ne izboljša! . . .

Lebanevi imajo dva sina, oba pri vojakih. Eden je na Pacifiku, kjer mučuje Japonce od otoka do otoka. Poleg cigaret jim je postal tudi v tem oziru ne izboljša! . . .

Mnogi smo že dolgo slutili, da mora biti nekaj takega, ker tiste, kižu dolgo pričakovane jugoslovanske parnika ni od nikjer. Pomilujmo vztrajni angleški narod, ki ima na čelu, v teh kritičnih časih, tako bedasto vodstvo, da je v škodo ne le njenim veznikom, ampak bo končno tudi v veliko nesčeno svojem lastnemu narodu.

Pogreb se je vršil dne 10. novembra na Resurection kopališču po katoliških obredih z veliko udeležbo.

Zaljubiči ostali: Mary, Elbie, Jeny in Agata.

Ti mama pa počivaj v miru, dokler se zopet vidimo nad zvezdami. . .

V. P. John Fabian, Cicero, Ill.

Coraopolis, Pa.

PISMO IZ FALLON, NEV.

Zopet mi je potekla moja naročnina in vsem, da jo je treba zopet obnoviti, zato vam pošiljam \$3.50 za nadaljnih 6 mesecev, in \$5 vas prosim da oddate za pomoč našemu uobčemu ljudstvu v Jugoslaviji.

Sem bil že enkrat prej poslal \$5 za relif Jugoslaviji, ali se

daj je ta Slovenec, in se vam že vnaprej lepo zahvalim za

nezgod in tudi mašinerija trpi,

tako da bo marsikateri prepotreben avtomobil pregodaj

radi bolne noge. Bil je v nevarnosti, da mu jo odrežejo. Vzelo bo še nekaj časa; muči ga bolezen. Njegovo sreča ne deluje, kakor bi moral. Oba sta iz Imperiala, in jima želimo hitrega izboljšanja.

V rojaškim pozdravom, vaš naročnič.

Jack Tolas.

SMRT KOSI

K pogrebu smo spremili nam dobro poznano Mrs. Mary Vess, udovo po pokojnem Johnu Vessu. Po kratki bolezni je smrт pretrgala nit njenega življenja ob 5.45 zjutraj dne 7. novembra 1. l. Stara je bila 68 let in je bila rojena v vasi Dob pri Domžalah na Gorjancem. V Ameriko je prišla leta 1906 Šamska po imenu M. Lavrič. Takoj še istega leta se je poročila s pokojnim Johnom Vessom ter sta oba do smrti delala v klovnarski obrti. Njen soprog je umrl že pred desetimi leti. Zanj je bila dva hčeri, Mary, Šamska, in Elbie, poročena z Mr. Krier, ter dve sestri poročeni Jeny Knapič in Agata Soehrman, ter dva vnuka.

Pogreb se je vršil dne 10. novembra na Resurection kopališču po katoliških obredih z veliko udeležbo.

Zaljubiči ostali: Mary, Elbie, Jeny in Agata.

Ti mama pa počivaj v miru, dokler se zopet vidimo nad zvezdami. . .

V. P. John Fabian, Cicero, Ill.

Coraopolis, Pa.

NOČEM PLAČATI VEČ KOT

NAJVŠE URADNE GENE!

NE SPREJMEM RACIONIRANIH
ŽIVL AKO NE ODDAM ZNAMK!

Angleško-Slovenski

BESEDNJAK

Izšel je novi angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil

Dr. FRANK J. KERN

V njem so vse besede, ki jih potrebujemo v vsakdanjem življenju. — Knjiga je trdo vezana v platnu in ima 273 strani.

Cena je \$5.00

Naročite jo pri:

KNJIGARNI "GLASA NARODA"

216 W. 18th Street New York 11, N. Y.

DELICATESSEN CLERK

ELECTRICAL MACHINIST

DOBRA PLAČA, STALNO
STALNO DELO, DOBRA PLAČA, BISTVENO POTREBNO: POVOJNA BODOČNOST — Vprašajte: WOOD-WARNER ENGINEERING CO., 326 W. 22nd ST., N. Y. C. (14-20)

JANITOR

ALL AROUND, 875 NA MESEC IN SOBAMA
Vprašajte: MIKE'S, 82-17 — 37th AVE., JACKSON HEIGHTS, L. I. (14-16)

COUNTERMAN

PONOČNI: DOBRA PLAČA
STALNO DELO — PRIJETNE RAZMERE — Vprašajte: MAGNET, 170 E. 78th ST., N. Y. C. (14-16)

SODA DISPENSER

IZVEŽBAN, DOBRA PLAČA; STALNO DELO, PRIJETNE RAZMERE — Vprašajte: MEYER'S, 325 BROADWAY AT 21st ST., N. Y. C. (14-16)

TOVARNIŠKI DELAVCI

18 — 60 LET
IZVEŽBANOST NI POTREBNA
ČAS IN POL PO 40 URAH ZA NADURNODELO
PORTER — FIREMAN

PRVYRSTEN, TOP RATES, VOJNO DELO, STALNO DELO, PRIJETNE RAZMERE — Vprašajte: DRAKE BAKERIES, INC., 30-41 CLINTON AVE., BROOKLYN (14-16)

AUTOMOBILE MECHANICS AND HELPERS

na 1/2-ton INTERNATIONAL TRUCKS ČAS IN POL za nadurno delo; Počitnice in praznični plateni. Vprašajte: KEINER - WILLIAMS STAMPING COMPANY, 87-46 123rd STREET, RICHMOND HILL, L. I. (14-16)

BOY—DELIVER ORDERS

\$28. STEADY WORK, POST WAR OPPORTUNITY. — Apply: GRAND ROYAL MARKET, 631 PARK AVE. (65th St. — 66th St.) New York City (13-19)

FIREMAN

Dobra plača, stalno delo, prijetne razmere: Public School 16; 157 Wilson St., near Bedford Ave. — Oglašuje se pri: CUSTODIAN na 157 WILSON ST., near Bedford Ave., Brooklyn ali pa telefonirate: HA 9-62